

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

ГІК IX.

Ч. 12 (908).

ЧЕТВЕР, 27. СІЧНЯ 1927.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, JANUARY 27th, 1927.

No. 12 (908).

VOL. IX.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ВИСИЛАЄ ВІЙСЬКО ДО ХІНИ

16,000 ЖОВНІРІВ ПІД КОМАНДОЮ ГЕНЕРАЛА ДОНКАНА ВІДПЛИВУЄ КОРАБЛЯМИ ДО ШАНГАЮ. — БРИТАНСЬКИЙ УРЯД ВИСИЛАЄ ГАРМАТИ, ПАНЦІРНІ АВТОМОБІЛІ, АЕРОПЛАНИ ТА ВСІ ІНШІ ВОЄННІ ПРИЛАДИ. — ВИСИЛКА ВІЙСЬКА ВИКЛИКАЛА ЗАНЕПОКОЄННЯ В ДЕЯКИХ КРУГАХ.

ЛОНДОН, 25. січня. — Міністерство війни сповіщає, що Велика Британія висилає до Хіни 16,000 вiйська з гарматами, панцирними автомобілями, машинними крісами, аеропланами та всіма іншими воєнними приладами. Вiйсько є під команду майора-генерала Джама Донкана й відпливе на днях до Шангаю для оборони тамошньої британської концесії перед хінським праючим народом. Генерал Донкан під час великої війни брав участь у кампаніях на Галіполі й у східній Європі. Тепер він буде головним командантом усіх британських збройних сил у Хіні.

Щоб забезпечитися від критики, коли парламент збереться 8. лютого, уряд повідомив провідників опозиції, Рамсея МекДоналда й Лойда Джорджа, що він зробив під зглядом приготування. В деяких кругах висилка урядом вiйська до Хіни викликала неспокій. Підносяться на-

вiть голоси, що треба було скликати сесію парламенту для вирішення, чи потрібні були ті вiйськові приготування.

ВИСЛАЛИ ІНДІЙСЬКЕ ВІЙСЬКО З ГОНГ КОНГУ.

ГОНГ КОНГ, Хіна, 25. січня. — Три компанії індійського вiйська відплили вчора з Гонг Конгу до Шангаю. Сьогодні всіма на корабель решта індійського полку й жовніри відпливуть ввечерю.

ІНДІЙСЬКА ПРЕСА ПРОТИ ВИСИЛКИ ВІЙСЬКА.

БОМБЕЙ, Бритійська Індія, 25. січня. — Три кораблі, переповнені вiйськом, мають відплисти цього тижня з Калькути до Хіни. Вiйсько має також відплисти з інших міст. Індійська націоналістична преса протестує проти рішення вислати вiйсько з Індії на допомогу британським вiйськам у Хіні. Вона називає це упокоренням Індії.

АВСТРАЛІЙСЬКЕ РОБІТНИЦТВО ПРОТИ ІНТЕРВЕНЦІЇ В ХІНІ.

Моряки в Мелбурні ухвалили резолюцію, що не будуть перевозити жовнірів, амуніції і поживи для армії.

СІДНІ, Австралія, 25. січня. — Австралійське робітництво є рішучо проти інтервенції в Хіні. Метью Чарлтон, провідник федеральної Партії Праці, заявив, що його партія рішучо виступить проти всякої акції, що має на меті втягнути Австралію до закордонної війни.

Мітинг моряків у Мелбурні ухвалив резолюцію, в якій моряки відмовляються працювати на кораблях, що будуть перевозити жовнірів, амуніцію або поживу для вiйська, висланого на війну проти Хіни. (Депеша з Сідні повідомляла вчора, що Австралійська Роби-

тничка Юнія розпочала кампанію проти інтервенції в Хіні.)

ТОРОНТО, 25. січня. — Робітництво в Канаді без сумніву прилучиться до Нової Зеландії в піддержку МекДоналда, якщо він виступить проти інтервенції в Хіні, заявив Джеймс Симпсон, секретар-скарбник Канадської Партії Праці, після одержання каблетограм від Вільяма Неша, секретаря ново-зеландської Партії Праці, що робітництво Нової Зеландії підтримає МекДоналда у всякому русі проти збройної інтервенції.

В КІЮКІЯНГУ ХІНЦІ АРЕШТУВАЛИ ФРАНЦУЗЬКОГО КОНСУЛЯ.

В Сянгані, в провінції Гонан, відбулася велика хінська демонстрація проти Великої Британії.

ПАРИЖ, 24. січня. — Депеша з Гонг Конгу каже, що положення в Кіюкянгу, над рікою Янцзе, шораз стає грізніше та що тамошній французький консуль зiстає арештований. Положення в портах над рікою Янцзе є критичне.

ГАНКОВ, Хіна, 23. січня. — Тиждень тому назад у Сянгані, в провінції Гонан, відбулася велика протибритійська демонстрація. Юрба підпала будинки британської нафтової компанії, які цілком згоріли.

В тій самій частині провінції ведеться протихристиянська агітація. В багатьох каліцях позривано зі стін образи, а біблію подерто і спалено.

ШАНГАЙ, Хіна, 24. січня. — Американські, британські й інші чужинські жителі Шангаю чекають за колючими дротами, а побідоносна кантонська армія наступає в напрямі міста. Чужинців охороняє тонка лінія моряків, жовнірів і горожанської сторожі.

Армія реакційного генерала Сун Чун-Фана була побита в Лянчі, недалеко Нінго, й кантонська армія почала посуватися до Шангаю.

ШАНГАЙ, 22. січня. — Сюди прибула італійська канонірка, а за нею прибуде італійський міноносець, який відплив з Бомбею.

СТАНОВИЩЕ КАНТОНСЬКОГО УРЯДУ СУПРОТИ ВЕЛИКИХ ДЕРЖАВ.

Деклярація хінського національного уряду каже, що Хіна є достатньо сильною, щоб на хінській землі наложити свою волю іншим державам.

ГАНКОВ, Хіна, 24. січня. — Хінський національний уряд видав до цілого світа декларацию, в якій каже, що "звільнення Хіни з ярма закордонного імперіалізму не кінчило мучити привести до збройного конфлікту між хінським націоналізмом а закордонними державами".

Националістична Хіна, каже декларация, "є сильна й свідомо своєї сили, своєї здатності при допомозі економічних средств наложити свою волю на хінській землі на всяку державу".

Далі декларация говорить, що питання не в тому, що Велика Британія й інші держави бажать дати Хіні, але в тому, що націоналістична Хіна може справедливо дати Великій Британії та іншим державам.

Економічна зброя хінських націоналістів, сказано в декларация, є сильніша від всякої війни, яку чужинці можуть придумати, й дійсна охорона чужинського життя й майна не спірається й не може довше спиратися на закордонних багнетів а закордонних воєнних кораблях.

УРЯД ПОВІДОМИВ ПРО СВОЇ ПЛАНИ ПРОВІДНИКІВ ОПОЗИЦІЇ.

ЛОНДОН, 20. січня. — Міністер закордонних справ Чемберлейн відбув сьогодні конференцію з бившим премієром Лойдом Джорджем, провідником лібералів, у хінській справі. Вчора він відбув подібну конференцію з бившим премієром Рамсеєм МекДоналдом, провідником Партії Праці.

Чемберлейн поінформував їх про положення в Хіні, а також про вiйськові приготування уряду. Преса не каже, чи провідники опозиції були згодні з політикою уряду супроти Хіни,

однак їх мовчанка свідчить, що вони годяться з нею.

Це щодо конференції з Чемберлейном. А поза конференцією Лойд Джордж накликав на мітинг членів ліберальної партії, щоб партія дала Чемберлейнові всю можливу допомогу.

Рамсей МекДоналд спротивився лише на зауваж, надруковану в "Дейлі Геральд", що як Велика Британія заатакує Хіну, то уряд Болдвина не вдержиться при владі шість місяців.

ЗАКІНЧИВСЯ ПРОЦЕС ПРОТИ ГАРІБАЛДІ ТА 17 ЕСПАНЦІВ.

Росправа виказала, що Гарібальді був провокатором і служив італійському фашистському уряду.

ПАРИЖ, 24. січня. — Ввчора закінчився тут процес проти Гарібальді та 17 Еспанців, що були обвинувачені за ношення зброї.

Гарібальді засуджено на два місяці в'язниці й прогнаний з Франції. Він відсидів до суду більше як два місяці й має тепер забратися з краю до трох днів. Еспанського полковника Мачію та інших катальонських змовників засуджено на прогнання з Франції. Ім дано 30 днів часу на виїзд з краю. Всіх засуджених випущено вчора ввечерю на волю.

ПАРИЖ, 21. січня. — Тут розпочався вчора процес проти італійського полковника Гарібальді, еспанського полковника Мачію та 16 інших Еспанців, які мали бути організаторами повстання проти Еспанії, що було викрите в листопаді 1926 р. французькою поліцією на території Франції. Повстання мало на меті відірвати провінцію Каталонію від Еспанії. Та французький суд не судить обвинувачених за організацію катальонського повстання на французькій території, але за ношення укріпленої зброї

й виріб та розповсюдження амуніції.

Полковник Мачія доказував, що Гарібальді був звичайним провокатором і стояв на службі італійського фашистського уряду. Він вишукував противників фашизму й видавав їх в руки фашистської поліції.

Гарібальді брав також від фашистів гроші на організування протиспанських змов на французькій території, щоб у той спосіб викликати непорозуміння між Францією а Еспанією.

ПАРИЖ, 22. січня. — Другий день росправи проти Гарібальді й організаторів катальонського повстання виказав, що Гарібальді був на службі італійського фашистського уряду і за гроші видавав йому противників фашизму.

Він піддержував також катальонський рух за намовою фашистів, але не з метою визволити Каталонію, але щоб наробити Франції клопоту.

Організатори катальонського повстання заявили в суді через свого оборонця, що не хотять сидіти на лаві обвинувачених разом з Гарібальді, який є звичайним зрадником і шпигуном.

ТРЕТЯ РІЧНИЦЯ СМЕРТИ Н. ЛЕНІНА В С.Р.С.Р.

МОСКВА, 22. січня. — В день третьої річниць смерті Н. Леніна в цілому Радянському Союзі відбулися святочні зібрання для вшанування пам'яті покійного. Радянські газети не містили ніякого іншого матеріалу, лише статті й спомини про життя та працю Леніна.

Під час святкування річниць всі театри й ресторани були закриті. Уряд заборонив також продаж алькоголю через два дні. В серці Москви відкрито вчора формально музей присвячений пам'яті Леніна. В ньому є зібрані бюркі, книжки, ліжки й інші особисті речі Леніна.

АМЕРИКА БУДЕ ПОСТУПАТИ НЕЗАЛЕЖНО.

ВАШИНГТОН, 25. січня. — Конгресовий комітет для закордонних справ ухвалив сьогодні резолюцію конгресмена Портера, яка пропонує, щоб Злучені Держави ділали незалежно від інших держав у своїх стосунках з Хіною.

РАД. СОЮЗ НЕ ВІЗЬМЕ УЧАСТИ В КОНФЕРЕНЦІЇ.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 25. січня. — Радянський Союз, заявив подібне становище, що й супроти конференції роззброєння, повідомив Лігу Націй, що не візьме участі в міжнародній економічній конференції, яка має бути скликана 4. травня в Женеві, бо вона відбудеться на швайцарській території.

АВСТРАЛІЯ Й НОВА ЗЕЛАНДІЯ ГОТОВІ ПОМАГАТИ.

ЛОНДОН, 25. січня. — Пенінський кореспондент "Дейлі Нюс" довідався з достовірних жерел, що Австралія й Нова Зеландія запропонували свої вiйська для висилки до Хіни.

ПОШЕСТЬ ІНФЛЮЕНЦІЇ ПИТИФУ В С.Р.С.Р.

МОСКВА, 25. січня. — В різних частях Радянського Союзу вибухла рівночасно пошесть інфлюенції й тифу. На просторі 30 квадратних миль на Уральщині померло на чорну пошесть 30 осіб, а тисячі є хорих.

В Харківському окрузі захворювало на інфлюенцію 2,300 осіб.

Тиф лютує в Брянському окрузі, де захворювало 400 людей і 17 з них померло.

Уряд підприємляє рішучі кроки, щоб здушити пошесть.

СЕНАТОРА СМІТА НЕДОПУЩЕНО ДО СЕНАТУ.

ВАШИНГТОН, 21. січня. — Сенат не дозволив вчора республиканському сенаторові Френкові Л. Смитові з Ілінойс зложити присягу й відслав його справу до комісії привілеїв та виборчих справ для розслідування. За резолюцією, що відмовила Смитові присяги, було 48 голосів, проти 33. Причиною неприняття Сміта до сенату є це, що він видав на свій вибір за велику суму грошей.

ЗАТОНУВ МАЛИЙ ЕСПАНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

ПГОН, Еспанія, 25. січня. — Коло португальського побережжя затонув під час бурі малий еспанський корабель "Ретуерто", при чому втопилося 14 членів залоги, а п'ять виживалося.

КУЛИДЖ ПРОТИ ПОЛАГОДЖЕННЯ СПОРУ МИРНОЮ ДОРОГОЮ.

Уряд Калеса годиться на пропозицію, щоб арбітражний суд полагодив спір між Америкою а Мексиком.

ВАШИНГТОН, 22. січня. — Президент Кулідж повідомив через своїх приятелів сенатський комітет для закордонних справ, що він противиться тому, аби непорозуміння між Злученими Державами а Мексиком віддали до вирішення арбітражному суду.

Президент уважає, що в спорі між обома державами розходиться о право конфіскувати майно американських громадян, а такої справи, на думку президента, під арбітрацію давати не можна.

Кулідж оголосив своє становище після того, як сенатський комітет для закордонних справ заявився за арбітрацію в спорі з Мексиком.

Також державний секретар Келог заявив кілька днів тому назад, що він годиться на арбітрацію.

Сенатор Норис вніс у сенат резолюцію, яка домагається

від державного департаменту, щоб він подав до публичного відомо всі відомі йому факти про майно американських громадян у Мексикі.

МІСТО МЕКСИКО, 21. січня. — Міністерство закордонних справ заявило, офіційно, що мексиканський уряд приймає в засаді пропозицію, щоб непорозуміння між Злученими Державами а Мексиком ізза мексиканських нафтових законів віддали під розгляд арбітражного суду.

Мексиканський уряд каже, що пропозиція відносно назначення такого суду повинні дати Злучені Держави. Вони повинні визначити, які є спірні питання та як маєтись перевести суд.

Заява мексиканського уряду зробила на мексиканській газеті добре вражіння. Поголоски про можливість війни зникають і вертає надія на мир.

ПОСОЛ КАШЕН ДОМАГАЄТЬСЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗРОБІТНИХ.

Безробіття у Франції зростає з кожним днем; у Парижі шодня можна бачити демонстрації безробітних.

ПАРИЖ, 22. січня. — Комуністичний посол Кашен порушив у парламенті справу забезпечення безробітних і домагався, щоб уряд предложив свою програму відносно допомоги безробітним, яких число зростає з кожним днем.

Премієр Пуанкаре заявив, що не може нічого сказати в справі безробітних, поки економічна рада не відбуде засідання й не висловить своєї думки. З цим поглядом згодилася більшість послів.

Влада боїться демонстрацій безробітних і викликала велику силу поліції, яка обступила парламент. Безробітні демонстрували однак по місті й не звертали уваги на парламент.

ПАРИЖ, 21. січня. — Безробіття у Франції зростає з кожним днем. Шодня можна бачити на вулицях Парижа демонстрації безробітних. Рівночасно поширюється ненависть до чужинських робітників, яких є у Франції около два мільйони.

Деякі робітничі організації домагаються від уряду, щоб вигнав чужинських робітників з Франції та не дозволив їм ставати французькими горожанами.

Уряд не може їх вигнати, бо це противилося би міжнародному праву, а також робітничі є законотворені. Зате уряд рішив не давати їм горожанських паперів.

ЛИТОВСЬКИЙ УРЯД ХОЧЕ ЗАКЛЮЧИТИ УГОДУ З ПОЛЬЩЕЮ.

ВАРШАВА, 22. січня. — Повідомляють, що тяжке економічне положення Польщі й Литви змушує їх навазати тісніші зносини. Це й було метою недавньої поїздки бувшого посла Вильна до Варшави.

Литовський представник заявив у Варшаві, що теперішній уряд Литви змагає до угоди з Польщею. Польський уряд відповів на це, що про угоду може бути мова тоді, коли між Литвою а Польщею настануть дипломатичні зносини.

Литва є в тяжкому економічному положенні й мусить опертись на одного зі своїх сусідів. Вона боїться Німеччини, але пішла би на кооперацію з Польщею, якщо ця остання згодилася б на спільний польсько-литовський уряд над містом Вильною та околицею.

ЗРІСТ ПРОДУКЦІЇ НАФТИ В С.Р.С.Р.

МОСКВА, 22. січня. — Продукція нафти в Радянському Союзі збільшилася до того степеня, що займає третє місце в світовій продукції. На першому місці стоять Злучені Держави, а на другому Мексико.

До війни Росія продукувала 572 мільйони пудів нафти, а Радянський Союз продукує тепер 642 мільйони пудів. В недовому часі радянська продукція на-

фти дійде до мільярда пудів і буде приносити державі і мільярд 400 мільйонів рублів зиску.

З американських фірм у Радянському Союзі експлуатують нафтові терени Стандарт Ойл Ко. й Вакум Ойл Ко. Радянський уряд заключив також контракти з французькими компаніями. Нафту вивозять до Бельгії, Італії та Великої Британії.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на рої вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

З'їзди Робітничо-Фармерських Організацій Закінчилися.

З'їзди робітничо-фармерських організацій, що відбувалися в залі Українського Робітничого Дому у Вінніпегу в тиждень від 17. до 22. січня — закінчилися і делегати роз'їхалися додому. Тяжко вкорті підсумувати цю тиждневу працю 116 делегатів і делегаток, що засідали днями й вечорами. Кожного дня наради починалися в 9-й годині рано й тягнулися до 1-ої або 2-ої години ночі з перервами лише по години на обід та вечеру. Навіть на їду не витрачувало часу, бо через цілий час з'їзду членкині вінніпегського жіночого відділу приготували їду для учасників з'їзду в малій салі нового будинку.

З'їзди були солідарні, діловиті. Ні лишніх фраз, ні непотрібних суперечок, ні докорів. Коди була яка критика, то була вона товариська, конструктивна. З'їзди показали, що наші організації — ТУРФДім і Р.З.Т. — зросли не лише членством і маєтвом, але клясовою свідомістю та урівнем знання своїх членів.

Над всіми головними справами делегати пильно застановлялися, дискутували, а розібравши як слід, вирішували їх однодушно.

Головні ухвали з'їздів ТУРФДіма і Р.З.Т. були зясовані вже у відозвах цих з'їздів до українських робітників і фармерів Канади. Подробіці будуть зясовані у звітах з'їздів, що вийдуть окремими відбитками, будуть розіслані всім відділам і служитимуть програмою організаційної та культурно-освітньої праці на 1927 рік.

Виниці Освітній Курс і будова Укр. Роб. Дому в Торонто — ось дві найголовніші ухвали. Подробічний план В.О.К. ще не розроблений і взагалі він приїде на чергу пізніше, а будова Укр. Доб. Дому в Торонто вже почалася. Тож з'їзд ТУРФДіма зняв у цій справі рішуче становище й сказав, що ціла організація, всі симпатичні, цілий свідомий робітничо-фармерський загаль повинні допомогти робітникам в Торонто збудувати Український Робітничий Дім.

Кампанія за збіркою жерть на будову Укр. Роб. Дому в Торонто розпочнеться 15. лютого й відбудуватиметься до 15. березня, тоб-то цілий місяць. Кампанія мусить бути ударною та йти широким фронтом. Відділи й товариства ТУРФДіма вже повинні до неї готуватися. Кампанію найкраще буде повести в такий спосіб, як ведуться пресові кампанії. Організації повинні устроїти в тому місяці ряд підприємств, зайняти збірками й т. п.

Кампанія за збіркою фондів на будову Укр. Роб. Дому в Торонто має бути тісно з'єднана з кампанією за збільшенням членства ТУРФДіма, як про це говорився у відозві з'їзду.

Тож готуйтеся, товариші й товаришки, вчасно до цієї кампанії й гідно виконайте першу ухвалу з'їзду. Товариші в Торонто мусять мати свою прекрасну інституцію, яка буде інституцією цілої нашої організації. Піднесімо солідарно клич: Збудуємо Укр. Роб. Дім в Торонто! Подвоім членство Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім!

ВІДГУК ПРОТЕСТУ ПРОТИ БІЛОГО ТЕРОРУ В ПОЛЬЩІ.

З'їзди робітничо-фармерських організацій забрали у нас час і тому не було змоги доповідати й вчасно подати до відома українського трудового народу, які наслідки мали ті численні протести проти білого терору в Польщі, що широкою хвилею покотилися по цілій Канаді.

Ці протести найширший відгук в англійській пресі й тим оглянули частину своєї мети. Ми, що зацікавлені ці протестами, не віримо, що Пілсудський та його консуляти в Канаді чи Злуч. Державах підуть на уступки перед цими протестами. Але ми хотіли, щоб про злодійства та катівські вчинки польської шляхти дізналося читачою англійської газети населення Канади. А це не вийде на здоров'я ні польській шляхті, ні її представникам по цей бік океану, хоч вони набрали води в рот з приводу цих протестів.

Англійська преса на заході і на сході Канади помістила резолюції, або головніші витяги з них, широко написала, поінформувала канадське населення про ці мітинги протесту українських робітників і фармерів. Повні резолюції з вміщеними у них фактами насильства польської шляхти над українським населенням Західної України вмістили такі англійські газети: "The Sault Daily Star", "The Border Cities Star" (Віндзор і Форд Сіті), "The St. Catharines Standard", "The Oshawa Daily Reform", "The Fort Frances Times", "The Medicine Hat News", "The Reporter" (Саскатун), "Vegreville Observer", "Moose Jaw Evening Times", "The Coleman Journal", "Drumeller Review", "The Timmins Advertiser".

Більше чи менше написали про протестаційні віча, навівши уривки з резолюції, слідує англійські газети: вінніпегські "Free Press", "Tribune", "The Edmonton Journal", "The Edmonton Bulletin", венкуверська "The Evening Sun", "The Regina Daily Post", "Daily Graphic" (Портедж ля Прейрі, Ман.), "The Welland Tribune and Telegraph", "Times Journal" (Форт Вільям), "The Ottawa Citizen".

Ми певні, що й інші газети вмістили резолюції, або написали про протестаційні віча, бо ми повище згадали лише про ті, які нам надіслані з місцевостей.

Сотки тисяч канадських читачів англійської преси довідалися, як польська шляхта знущається над українським населенням, як пакує його в тюрми, судить на смертну кару, як катює в тюрмах, як позбавляє його української мови, культури.

Ходачкова шляхта у Вінніпегу зробила спробу запротестувати на наш протест, але він випав білім й пройшов незаметно.

Союзники українських патріотів з польської газети

"Сзас" написали брудний пашквіль, називаючи українських робітників Грицьками, Юрками, Гнатими й Васильями (здається, що найближчий і найвірніший союзник цієї ходачкової шляхти, Свистун, Василем називається). "Час" "доказує", що Пілсудський "не дозволяє обшарникам визискувати робітничі маси" та щось там мямлить про "вільну Польщу". Але так само він може співати хіба хшанівським патріотам, а не українським робітникам і фармерам.

Наші протести зробили своє. Величезна скідкість населення Канади почула про злодійства польської шляхти, а це якраз було головною частиною мети наших протестів.

МІЖНАРОДНЕ СЕЛЯНСТВО В БОРОТБІ З КАПІТАЛОМ.

На початку січня ц. р. відбувся в Харкові Всеукраїнський З'їзд Комітетів Незалежного Селянства. На нєму був присутній секретар Селянського Інтернаціоналу т. Домбаль.

В розмові зі співробітником харківських "Вістей" Домбаль зясував боротьбу селянства цілого світа з капіталістичним визиском.

Ми тепер у селянському руху переживаємо такий період, каже т. Домбаль, коли селянство по багатьох країнах вступає в безпосередню збройну боротьбу з капіталом. В Хіні, Індонезії, Корей, Індії, почасті Мексику та Полуудневій Америці селянство зі зброєю в руках бореться за свої класові права. По багатьох країнах ми спостерігаємо, як селянство, розчарувавшись в буржуазному аграрному реформізмі, стає на шлях самостійної боротьби та організації своїх селянських сил, щоб шляхом співробітництва з пролетаріатом відстояти свої класові права.

Зупинившись на стані селянства в Польщі, Румунії, Болгарії, Литві, тов. Домбаль сказав, що в Польщі спостерігається виключне зростання революційних організацій селянства. Досить вказати, що робітничо-селянська громада в Західній Білорусі останні місяцями збільшила число своїх членів на 65,000 осіб. Уряд Пілсудського збільшив терор проти селянських організацій, використовує всіх засобів, щоб розгромити організації революційного селянства в Польщі.

Зокрема Пілсудський хоче спровокувати неорганізовані збройні виступи селянства, щоб зліквідувати селянські організації.

В Болгарії, Румунії безперервно зростають ліві революційні течії по селянських організаціях.

Особливо треба відзначити стан у Литві. Фашистський переворот у Литві є великий крок на шляху втрати Литвою її самостійності, перетворивши її на польську провінцію. Незабаром можна чекати створення польсько-литовської унії, що означатиме зміцнення влади польських поміщиків, воєнників, ксьондзів. Все це безперечно збільшить революційні настрої серед польсько-литовського селянства.

Наприкінці тов. Домбаль говорив, що 5-ий Всеукраїнський З'їзд К.Н.С. повинен від імені трудового селянства України піднести голос протесту проти терору, що його вживає буржуазія й висловити свою солідарність з селянством інших країн, що бореться з капіталом.

Щоб перебудувати сільське господарство на соціалістичне, особливо важливим є зміцнити господарство незалежників, розвинути кооперацію, збільшити колективізацію. Це створить базу для індустріалізації цілої країни.

Отже Всеукраїнський з'їзд незалежників має не тільки велике соціалістичне, а й величезне міжнародне.

ГАЛИЦЬКІ ПАТРІОТИ.

Українське народне відродження зродило в Галичині окремішній гурт людей, що зуть себе патріотами, яким патріотизм став професією.

Вийшовши з мас, затратили вони всі звязки з ними, не рахуючи тут професійних звязків з метою обдирання цих мас при всякій нагоді: в суді, церкві, банку, кооперативі, то-що. Патріотів не можна причислити до ніякої суспільної верстви. Не буржуї вони, хоч визнають буржуазний світогляд; ніби пролетарі, та проте найбільші вороги пролетаріату. Завзяті противники пролетарської революції за те найвірніші слуги приватної власності.

Республіканці — гордяться історичними князями і королями та деліють сні про відновлення монархії хоч-би з Габсбургом на чолі.

Поступовці, ба навіть вільнодумці, як що цього треба кому заявити, на ділі ісповідники найчорнішого клерикалізму. Уроджені плебей, вкрають себе залюбки смішними аристократичними титулами: президентів, директорів, радників. Не рідко ці всі титули сходяться у них в одній особі.

З національного боку определяють себе дома чистокровними Українцями, а супроти поляків національними гермафродитами, бо мовляв, кожний з них має як не польську матір, то бодай вуйка Поляком (розумий: ренегатом). Іхня національна ідеологія спирається на мрійливій кошачині, гайдамаччині, що боронили віру і запродували себе польській шляхті.

Між собою завзяті борці за народно волю, між чужими найдешевіш продажники її.

У своїй політиці не визнають ніяких соціальних клас, а творять одно національне, безпрограме об'єднання, полишаючи своїм провідникам вільну руку

"у здійснюванню позитивних, творчих завдань в ширшому діапазоні" (читай: зраду народних інтересів на більшу скалю).

В області політичної думки нема у них виробленої орієнтації. "Соборність і суверенність", це тільки теоретичні, досі не определені кличі, які кожний член об'єднання розуміє після своєї влодобі.

Ставлячись крайню ворожо до федеративного радянського ладу, з окрема до московського центра, мріють все-ж таки потайки, особливо в часа дошкільної скрути про поміч "червоних сідних царів".

Надія на антанту після березневого акту щезла зовсім. Петрушевич splendid isolist, пенетрований чужими, викинений у "вертепі наших днів". Народна економія, це питоме політичній діяльності; кооператив, це їх домена.

Нездарні адвокати, тупоумні професори, халпиви попи та їх сини творять одну кооперативну родину.

Кооперативний розвій провадився за австрійських часів державними і краєвими охланими (субвенціями), киданими польськими паннами за зраду народних інтересів.

Сьогодні животіє він визиском кооперативних службовиків. Нові методи економіки вже розроблюються найбільш практичними головами (В. Банчинським, Луцьким та Павлівським). Ця трійця має вже в реальному бізнесі одну, почасти невеличку, позицію надбання, за те, широко розроблений плян на найблищу дальшу мету.

Іменно перший з них відкрив перед жаждущими дочесних благ патріотами своє "месінство", відбувши вперед паломництво у "святую" Варшаву. Його варшавське "посла-

ніє" голосить "ясну, світляну будучність України" на взаємному ним шляху.

Немає сумніву, що за цим предтечою і ревнителем "угоди" підуть зараз ріжні гуртки з "офіційним" УНДО, а вкінці пошкандібає туди і сам провід цього патріотичного об'єднання.

Коби тільки яко мога скорше, аби "баламутство не ширилося"...

Начинається справа "здійснювання позитивних, творчих завдань в ширшому діапазоні"...

"Світло".

В РУМУНСЬКОМУ ПЕКЛІ.

Львівське "Діло" в статті "Пекло" зупиняється на становищі української людности під кормигою румунських бояр.

"Румунський режим, пише газета, на Буковині та в Бесарабії в загальному схожий на польський режим на Волині з тою різницею, що на Волині хоч сям-так, хоч із великими перепонами, можуть пробиватися зародки організаційного руху на освітньому та економічному полі, тоді, як під Румунією панує безприкладне насильство у всіх ділянках громадського життя. Дикі, грабницькі ватаги сігуранци, земоразізоване, іржю хабарництва прожерте, неосвітчене урядництво, "патріотичне" студентство під покровом нездарного "парламентарного" уряду — ось ті темні сили, що протягом восьми років ведуть дикунський танок на поранену тілі українського народу.

"Недавно крайню дьявольську український сенатор Лукашевич, продовжує газета, вилосив в румунському сенаті незвичайно помірковану промову, в якій блідими фарбами змалював незавидне становище України під румунським ярмом. Понад мільон Українців, що заселяють суцільну територію, не мають ані одної української школи, ані приватної. 800 українських клас із 800 українськими вчителями, що були на Буковині після Австрії, закрито, українську мову не тільки як мову навчання, але й як предмет, прогнано зі шкіл, українські шкільні книжки заборонено. З університету в Чернівцях викинуто катедру української мови й літератури та катедру славістики. Всі українські культурні й

освітні, а навіть благодійні товариства закрито, або розграблено.

"Одночасно інтенсивно провадиться колонізація української території румунським елементом, а щоб її "виправдати", румунські "вчені" створили спеціальну теорію, немов-би український елемент складається із "зайдів" з Галичини.

"На українську частину Буковини та на Бесарабію поширено винятковий стан, який триває вже вісім років. Яка-будь робота не тільки політичного, але й освітнього чи господарського характеру є виключена і завзято переслідуються. Зв'язок української інтелігенції з селянськими масами кваліфікується як злочин проти держави. Провокація, бандітизм і хуліганство, не зважаючи на винятковий стан, є звичайним явищем і характеризує собою режим під крилами всемогутньої сігуранци. Визначні реперовнені сподіваними протестантами проти румунського режиму; побої, знущання й середовичні тортури є складовою частиною пекельних відносин у румунських в'язницях.

"Пекло — хіба це одно слово в силі віддати цілість жахливих відносин, у яких під ботом дикого варварства живе понад мільон Українців".

Додавати щось до змалюваної тут картини не доводиться. Треба тільки зауважити, що відносини на Волині, як бачимо з матеріалів, що подавалися в нас з інших західно-українських газет та почасті й із самого "Діла", зовсім такі нічим не ріжняться від відносин у румунському пеклі.

СОЮЗ УКР. РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

При кінці грудня м. р. відбувся в місті Нью-Йорку, в залі Українського Робітничого Дому, З'їзд Союзу Українських Робітничих Організацій, на який прибули делегати й делегатки з ріжних місцевостей Злучених Держав. В нарадах з'їзду брав також участь тов. Андрій Пашук, член комуністичної фракції до польського союму в Варшаві, який протягом пару місяців об'їздив всі великі міста Злучених Держав, промовляючи на масових зібраннях українських робітників.

По скінченню з'їзду т. Пашук опустив береги Америки і відіхав назад до рідного поневоленого краю, щоб там провадити далі працю над визволенням працюючих з під шляхетського гнету.

Решта делегатів та делегаток, що брали участь в нарадах з'їзду Союзу Українських Робітничих Організацій, також роз'їхалися до своїх місцевостей, але не голіруч, а з важними обов'язками, які на них наложив з'їзд. Тут треба зазначити, що Союз УРО це дуже молоденька організація. Її засновано в квітні 1924 року на першій українській робітничій конгресі в місті Нью-Йорку. Організація чисто освітнього характеру і щіль її така сама, як ТУРФДім в Канаді.

З "Українських Щоденних Вістей" довідаємося, що на з'їзді обговорено досить широко одну з найважливіших справ, а це організація жіночої робітничої в окрему організацію, в Жіночу Секцію при Союзі УРО. До цієї пори в Злучених Державах було кілька жіночих товариств, але не мали вони ніякого офіційного центра, не мали вони витиченої дороги на чисто робітничо-клясових та освітніх принципів.

Кожне товариство працювало так, як хотіло, або так, як розуміло. Не було в тих товариствах товариської дисципліни та карности, як це є вже у наших відділах Жінсекції в Канаді. Але з часом воно все зростає. Умовини життя і праці заставляють не лише робітників, але й робітниць організуватися, а організація вже вчить товариської дисципліни і карности.

Робітнича організація без участі в ній жінок-робітниць означає те саме, що й хата без господині. Тому є дуже важною справа організування жінок-робітниць при освітній організації. І коли товариші в Злучених Державах покладали вже підвалини під жіночу організацію, то вона увінчується великим успіхом протягом короткого часу, поширять робітничі ради числом, збагатять їх знанням та навчить жити організаційним життям. Організування жінок-робітниць в жіночі секції при Союзі УРО в Злучених Державах привітають українські організовані робітничі в Канаді дуже радо.

Хоч жовто-блакитна преса в Злучених Державах гостро виступає проти Союзу УРО, то товариші і товаришки не повинні звертати на це уваги. Це їхня робота. Вони все виступають проти змагань робітничої кляси. Чим наші ради міцніють, тим більше вони виступають проти нас. Виступають навіть тоді, коли власними очима бачать, як під ними осувається беріг. Вони летять стрімголов, а ми йдемо вперед, бо нас кличе життя, заставляє історія. Союз УРО є тим провідником, який кличе українське робітництво в Злучених Державах — вперед!

Ситьовергалець.

"СНЕП ШАТС".

"І ПОЛЕ ПРОДАВ І РОБОТИ НЕМА..."

Оглянувши зі всіх боків листа, перечитавши його кілька разів і почали нарікати.

— На війні чорт зна що пережив і ніколи не плакав, а тут...

— Чого ви так нарікаєте? — питаю.

— Чи нам нема чого нарікати?

— А чого-ж?

— Пише, щоб послати грошей, бо вже другий і останній морг пропадає...

— А мов вже не пропаде!...

— Як-то?

— Продав останній кусок на подорож і вже більше нема.

— То тепер спроваджує жінку й діти.

— Та навіщо?

— А що-ж буде робити?

— А самий не знаю.

— А мене жінка і теща вислали до Канади заробити грошей, щоб докупити поля...

— Ще докупите.

— Поле продав і роботи нема...

— А на живих нічого не заробили?

— Заробив на "екстра генку" вісімдесят доларів, то й ті розтратив на живих!

— Забрали компанії за поїздку, а решта пішло на вікт і такий дорібок! — сказав другий.

— На початку жив, я стояв коло офісу з іншими, то поліцейський казав, що арештує, як будемо "бомувати". "До доботи їдьте на жива!" — сказав нам. А тепер...

— Тепер я ходжу попри поліційців, а їм ані гадки, — докинув другий.

— І поле продав і роботи нема, — повторював емігрант.

— І до краю нема чого вертати.

— Тут також нема чого бути, — скаржився один перед другим.

— А ви вже децю вислали жінку? — спитав я.

— Я вислав десять доларів, то Поляки виплатили мой жінці сьдесятдесять злотих. Обтягнули змішне, якийсь податок і так пішло сорок злотих чортові в зуби.

— А я вислав пять доларів в реєстрованім листі, то листа отримала, а п'ятку хтось витягнув! А я ось сьогодні дістав три листи від своїхів, які домагаються шифкартів. Кожний пише, що "мені відробити". А я самий, не маю роботи. Вони думають, що за всім місяцями моего побуту в Канаді я вже заробив так багато грошей, що можу ціле село спровадити. Але то не дивно. Я також так думав, а зараз переконався.

— Гай, гай! І поле продав і роботи кат має...

Вони даліше нарікали...

Драпака.

ВИДАВНИЦТВА В КИЇВІ.

В Києві є 40 більш-менш чималих видавництв та книготорговельних організацій, коли не лічити ріжних дрібних підприємств. Тут видається чотири великі газети, 21 періодичне видання (журналів та бюлетенів) та чимало періодичних збірників то-що.

Усі робітників, що працюють у тій гаузі та об'єднуються в секції робітників преси, є на сьогодні 752, разом із безробітними членами секції — 1,002. Усе це люде, окрім частини технічного персоналу, високої кваліфікації, одних висококваліфікованих літературних робітників працює тепер 149 осіб. Крім цього, в Києві зосереджено чимало письменників. Досі місцевий комітет письменників, що правда, недавно заснувався, об'єднав найкваліфікованішу частину письменників і таких знайшлося в Києві аж 32 особи.

НОВА УКРАЇНСЬКА ОПЕРА.

В Стрию (Західна Україна) силами аматорів виставлено нову оперу "Над Дніпром", що її написав проф. Євген Хвобростина на текст Олеся.

Як сповіщає "Прагер Пресс", опера мала великий успіх.

Максим Горький.

РОБІТНИЧЕ СЕРЦЕ.

На невеликій площі залізничного двірця в Генуї збиралася густа товпа народу. Це переважно робітники, та є між ними також багато порядно одягнутих, добре відживлених людей. На чолі товпи стоять члени міської управи. В повітрі допотопить тяжкий, по мистецьки гаптований шовком прапор міста а поруч нього мерехтять пестрі, барвисті прапори робітничих організацій. Ленти, стрічки, шури та корони державних виблискують золотом, шовк скрипить, і неначе півголосом співаючий хор звучить гомін святочно настроєної людської товпи.

Понад нею, на високому педесталі, підводиться гарна постаць Колумба, цього мрійника, що мусів стільки натерпітися, тому що вірив, і що відніс перемогу, тому що вірив. І сьогодні це він глядить у низ на людей, так неначе-б його каміни уста хотіли сказати: "Тільки віруючі побідять!"

Довкруги педесталу, у його стій, покладали музиканти свої мисливі труби, і мосяж блистить на сонці, як чисте золото.

Чорний мармуровий будинок двірця стоїть немов отвертий півкруг і розгорнув свій крила, неначе хотів узяти тих людей в обійми.

З порталу доноситься глухе сопотіння локомотив, бряккіт ланцюхів, свист і крик; на площі, залитій гарячим соняшним світлом, тихо і душно. На балконах та в вікнах домів стоять ясно одягнуті жінки з квітами в руках, святочно одягнуті діточки постаті, що самі виглядають неначе квіти.

Ось свисте локомотива, наближаючись до двірця. Товпа починає хвилюватися. Подібні до чорних птахів летять у повітрі капелюхи, музиканти хапають за свої інструменти, кілька поважних старших мушкетерів виступають вперед, звертаються обличчям до товпи та вгортаються її, жваво махаючи руками.

Пиняво й важко розступається товпа й робить широкий прохід в напрямку вулиці. "Кого тут дожидають?" "Дітей з Парми".

Там, на долах, у Пармі, почали робітників страйк. Підприємці не хотіли вступити, положення робітників стало все тяжче. Тому вони вислали до своїх товаришів, у Геную, свої діти, що почали вже від голоду хорувати.

З-поза колонади двірця висувалися тепер незвичайна процесія маленьких людей; вони лише на половину одягнуті і виглядають у своїх лахманях неначе дивовижні, волохаті звірки. Машерують по п'ятеро в одному ряді, держучись міцно за руки... чудні, маленькі, запорошені й очевидачки стомлені. Їх обличчя поважні, але оченята блищать потовно й ясно, а коли музика починає грати в їх честь марш Гірш-Бальдія, перелітає радісно, вдоволено усмішка по тих вихуданих, загострених, голодних личках.

Товпа вітає тих людей майбутнього голосним, роздираючим уми криком; прапори схилиються перед ними, труби гремлять. Діти дещо збентежені цим привітанням, вони на мить зупиняються, але швидко спаюють ряди, стовплюються в одно тіло, і сотки голосків, що здається вилітають з одних грудей, вириваються одним окликом: "Viva Italia!" "Нехай живе молода Парма!" кричить товпа, кидуючись до них.

"Evviva Garibaldi!" кричать діти та сірим клином втікаються в товпу, щоб у ній зникнути.

У вікнах готелів, на дахах домів мають, мов білі птахи, безчисленні платки; доц квітів сидіється відтіль на голови товпи; лунають радісні, голосні оклики.

Все виглядає святово, все оживає, навіть сірий мармур розцвітає яркими красками.

Лопотять прапори, капелюхи і цвіті літають у повітрі; по-

над головами дорослих вириваються маленькі головки дітей; маленькі, брунатні лалки простягаються в повітря, долають квіти і шлють привіти товпі. І перемагаючи весь гамір лунають безперервно могутні оклики:

"Viva il socialismo!" "Evviva Italia!"

Кожна дитина почуває, як її хапають, підносять на рамена дорослих, як шорстки, бородачі чоловіки притискають їх до грудей. В загальному гаморі сміху та криках ледви ще чути музику.

Видно жінки, що ширяють у товпі, щоб забрати до себе ті діти, що ще остали. Чути, як вони перекликаються: "Ви берете двоє, Анніто?" "Еге-ж. Ви також?" "І одно для кривої Маргеріти..."

Скрізь бачите радісно схвилювані, святочні обличчя, вохкі, привітливі очі. Сам і там видно, як діти страйкуючи уже жуять кусками хліба.

"За наших часів ніхто про таке не подумав!" мовить старець з орлиним носом і чорною сигарою в роті. "А яке воно просте!"

"Правда! Таке просте і таке розумне!"

Старий добуває сигару з рота, оглядає уважливо її кінчик і зітхаючи обтрушує попіль. І ось він завважає двоє дітей з Парми, очевидачки двох братів, що стоять одно поруч другого, — він робить страшну гримасу, насуває капелюх на очі й широко розставляє рамена. Діти, що спершу дивляться на нього поважно, притискаються до себе і з боязким виглядом на обличчя відступають взад. Старий нараз присідає й починає голосно п'яти. Діти вибухають веселим сміхом і босими ніжками аж дрібють по бруку. Старий випростовується, поправляє капелюх й відходить хитким кроком, очевидно з думкою, що виконав свій обов'язок.

Горбата, сивоволоса жінка з обличчям чарівниці і скудовченими, сивими волосками на кистівій бороді, стоїть поруч педесталу Колумба, плаче і раз-у-раз утирає зачервонілі очі краєм споловілого шалю. Вона погана, краса її обличчя така темна, і вона видається такою чудною й самотною посеред тієї радісно схвилюваної товпи людей.

Колібаючись переходить чорнокоша Генуєнка: вона веде за руку семилітнього чоловічка в деревляних ходелах на ногах і старому капелюсі, що налязав йому аж на плечі.

Він крутить головою, щоб закрити капелюхом на потилицю, але капелюх раз-у-раз зісковується йому на ніс. Жінка стягає йому капелюх з голови і поспівуючи якусь пісню, махає ним у повітрі. Хлопець закинув голову в гору, сміється щільним обличчям, дивиться на неї, підсакає вгору, хапає за капелюхом, і обидвоє зникають у товпі.

Високий поставний мушкетер з великим, грубим раменами, у шкрянутому фартусі, держить на рамени шестилітню дівчинку і говорить до жінки, яка йде поруч, ведучи за руку хлопця з огнисто-золотим волоссям.

"Ти розумієш, коли цей звичай прийметься, буде тяжко нас взяти під ноги, як гадаєш?"

І він сміється голосним, глибоким, тріумфуючим голосом, підкидаючи свій маленький твар у блакитне повітря: "Evviva Parma!"

Люде зникають забираючи з собою дітей. На площі не остає нікого, крім кількох розтоптаних квіток, паперців з цукорків, крім веселого гурту синьоблозих послугачів, а понад ними благородна постаць чоловіка, що відкрив новий світ.

Але з вулиць, що неначе велитеські рури вибігають своїми горлами у площу, лунають радісні оклики людей, що йдуть на зустріч новому життю. Переклав В. Бодисовський.

3 МІЖНАРОДНОГО РОБІТНИЧОГО РУХУ

ГАСЛА АНГЛІЙСЬКОЇ КОМПАРТІЇ

У зв'язку з тим, що конгрес трейд-юніонів ухвалив утримати від яких-будь виступів у справі англо-радянського комітету єдності аж поки не скінчиться дальша сесія Амстердамського Інтернаціоналу, Центрального Комітету англійської компартії, звертаючись до виконкому та місцевих організацій англійських трейд-юніонів, висуває такі гасла:

"Примусьте Генеральну Раду трейд-юніонів перестати служити імлітаристам та реакціонерам", "Припиніть спроби Генеральної Ради зруйнувати англо-радянський комітет єдності профрону", "Примусьте Генеральну Раду порвати з європейськими імлітаристами й консервативним урядом Англії", "Добийтесь, щоб Генеральна Рада працювала на користь англійського трейд-юніонізму, зміцнюючи англо-радянський комітет єдності".

ЗРАДНИКИ ЦЬКУЮТЬ КУКА.

Ліберальна "Вестмінстер Газет" повідомляє, що "помірквані лідери майнерів гадають усунути Кука з посади генерального секретаря федерації майнерів, сподіваючись при цьому на підтримку Генеральної Ради.

Наприкінці газета пише:

"Плн Кука про утворення англо-радянського комітету обмірковуватимуть на засіданні виконкому федерації 20. січня безпосередньо перед скликанням конференції виконкомів усіх 202-ох трейд-юніонів, близьких до Генеральної Ради.

УСПІХИ КОМУНІСТІВ НА ВИБОРАХ В ЧЕХІЇ.

На виборах до фабзавкомів у гірничо-промисловій районі північно-західної Чехії збільшило число своїх мандатів проти минулих виборів 1924 р. тільки комуністи. Хоч у виборах брало участь менше виборців, ніж 1924 року, проте число голосів, поданих за комуністів збільшилось на 12 відсотків.

СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИ НА СЛУЖБІ В ЦАНКОВА.

Віденський тижневик "Трибунал", що його видає колишній редактор близької до соціал-демократів газети "Абенд", Вайс, розпочав останнього часу систематичну кампанію проти австрійської соціал-демократії.

Між іншим, тижневик викрив, що віденський арсенал, яким керують соціал-демократи (арсенал належить віденському муніципалові, де соціал-демократи складають більшість) доставляв зброю болгарському реакційному уряду Цанкова, починаючи з червня 1923 року і до кінця 1925 року. Всього арсенал дав Цанкову 20,000 рушниць.

"Трибунал" твердить, що це знали видатні члени австрійської соціал-демократичної партії, серед них і член Ц.К. соціал-демократичної партії посол Юліус Дайтх.

В Парижі скликається міжнародний протифашистський конгрес, активну участь в якому візьмуть італійські втікачі з царства Муссоліні.

В КРАЇНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

НА МІСЦЕ Д-РА БАЧИНСЬКОГО ДР. ПАНЕЙКО.

Львівська "Рада" повідомляє: "В зв'язку з сумної пам'яті недавнім побутом д-ра В. Бачинського в Варшаві — представники "реальної політики" викликали з Парижа до Львова д-ра Панейка, який уже прибув до Львова та враз з д-ром Томашевським, д-ром Ганкевичем і інженером Мураком стали на чолі правліцї УНДО".

ПОМЕР ОЛЕКСАНДЕР БАРВІНСЬКИЙ.

Західно-українські газети повідомляють, що у Львові помер на 80-ім році життя відомий за австрійських часів український політик Олександр Барвінський.

За австрійських часів О. Барвінський був батьком угодової політики. Він підтримував австрійський уряд і рівночасно тримав зв'язки з польською шляхтою. "Рада" в статті, присвяченій Барвінському, пише: "Шляхом цієї політики йшов покійний довго і далеко, мабуть за довго і за далеко, бо ще й тоді, коли весь наряд відвернувся від неї, побачивши, що нам туди не по дорозі. Те обстоювання угодової політики проти всіх і вся і безуспішне формування християнсько-супільної партії понизило значіння її повагу покійного".

"Діло", очевидно, вважало угодовство за наймудрішу політику, пише — "постать покійного виростає високо понад голови сучасників".

АНГЛІЙСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ ПРО БІЛІЙ ТЕРОР У ПОЛЬЩІ.

Делегація англійської Незалежної Партії Праці, що повернулася до Лондону після об'їзду дванадцяти територій в Польщі, поділилася своїми враженнями про свою подорож.

Член парламенту Бекет розповідає: "У кожній в'язниці, що ми відвідували, ми діставали відомості про тортури та інші подібні засоби, щоб здобувати зізнання. Жалхливий розмір набивають масові арешти. Переходячи до процесу 151

в Володимирі Волинському Бекет малює картину знущань влади з підсудних. Коли підсудні видавали шматок чорного хліба на цілу добу. Майже всіх ув'язнених жорстоко били.

Взявши в Ченстохові Бекет описує так: "Ми увійшли до невеличкої порожньої камери завбільшки не більшої, як стійло для коня. Смород жакхливий. Світла злочинців, серед яких один убийник. Тут-же сидить і незалежний соціаліст д-р Крук, що його засудили на півтора року за промову".

ТОРГУЮТЬ УКРАЇНСЬКИМИ ЗЕМЛЯМИ.

Львівська "Рада" пише: "Між польським і румунським урядами провадиться переговори в справі зміни кордонів. Польща домагається від Румунії п'ятьох громад на північній Буковині, щоб можна користуватись залізницею Городенка-Заліщики, яка йде з Галичини через ґрунти цих громад, а дає через Дністер і з південного боку біля Заліщиків переходить знову на галицький бік".

ЯК КАТИ СУДЯТ КАТІВ.

У Львові закінчилася справа про бривство в поліційному арешті студента Венклера. Як у нас вже писалося Венклер було заарештовано за те, що він оборонив дівчину від нападу п'яного поліційного офіцера. В поліції поліційні урядовці Качора і Ковальковський закатавали Венклера до смерті, вимагаючи, щоб він визнав себе за комуніста.

Панський суд засудив Качору на 10 місяців в'язниці, зарахувавши 5 місяців ув'язнення до суду, а Ковальковського виправдав цілком.

СЕЛЯНСЬКЕ ЖИТТЯ "НА КРЕСАХ".

Львівська "Воля Народа" містить дописи селян, що малюють жахливі умови життя українського селянства під польськими панами. Ось що, напри-

клад, пише сількор із села Шегалик, кобринського повіту:

"Знушається дітич Відаський над нами, каже панщину робити і загрожує тюрмою, коли йому не внорем 15 моргів. Такий-же й його син, який одного вже вбив, а другого хотів. Дідич наймає робітників на рік, а по вісьмох місяцях їх викидає і нічого не платить. А тут біда ще з секвестраторами (податкові агенти), які забирають із хати останнє".

Інший дописує із села Стеброво пише: "Біда нам із тими секвестраторами, тиснуть, беруть із хати останнє ліжко й подушку. Буває й так, що два рази беруть той самий податок. Коли це вже скінчиться!"

ДВА З'ЇЗДИ У ЛЬВОВІ.

Наприкінці грудня у Львові відбулися з'їзди двох українських культурно-освітніх установ — "Провіт" та товариства "Рідна Школа".

В обидвох організаціях верховодили досі націоналістична інтелігенція та попівство. І це перші з'їзди, що на них почулися голоси інших елементів, відбулася спроба вирвати провітський рух із рук націоналістів.

На цей раз більшість на з'їздах була ще за націоналістами, але ліві, як його називає "Діло" — "інтернаціоналістичне" крило мало вже поважне число делегатів. На з'їзді "Провіт" за лісту лівих подано 64 голоси. Про з'їзд "Рідної Школи" "Діло" пише:

"Пристрасти так опанували деяких учасників з'їзду, що вони забували, що це збори нашої найвищої установи в шкільно-освітніх справах... Тактика деяких т. зв. інтелігентів, що доводила до бурхливих сцен і різних невідповідних вибриків та ексцесів із загорілих прихильників, робила в деяких моментах враження не з'їзду "Рідної Школи", а політичного кіна, на якому зводять свої порухи різні непримиримі табори".

Взагалі українська преса надзвичайно запеклою, що провід в освітньому русі можуть вирвати з польсько-націоналістичних рук. "Діло" зняло цілий галас. У передовій статті "На повороті", після скаженої лайки та брехні проти лівих робітників просвітнього руху, "Діло" констатує, що "загальні збори "Рідної Школи" та "Провіт" виявили, що наше громадянство находитися на повороті". "Проти себе", релетують далі газета, "стали дві сили: перша з них більша, переважача, але за те пасивніша, друга — менша, але сліпа, фанатична, рухлива і безцеремонна, представляє елемент здебільшого новий прймацький з інтернаціональною закраскою".

Ця передова стаття являє собою не що інше, як звичайнісінький донос на лівих робітників освіти та обвинувачення їх перед панською владою в кознімі.

ВІДКРИТТЯ БУДИНКУ ЛІТЕРАТОРІВ ІМ. БЛАКІТНОГО.

Дня 5. січня урочисто відкрили в Харкові перший на Україні Будинок Літераторів ім. Блакитного.

Секретар Ц.К. К.П. (б.) у. тов. Затонський, виступаючи з привітанням, сказав, що відкриття цього будинку є величезною подією в історії української культури. Будинок, що має ім'я Василя Блакитного, повинен стати штабом пролетарської літератури України.

Завідувач відділу преси Ц.К. (К.П.) б.) у. тов. Хвиля в промові сказав, що цей будинок має головним завданням об'єднати в своїй роботі революційних письменників і журналістів групи на засадах вивчення нового життя, змальовування його здорових паростків. Будинок повинен стати вогнищем української культури, служати майстернею, де-б журналісти, письменники могли черпати знання, звичай, збільшувати свою художню журналістську кваліфікацію.

Відкриття будинку вітали представники Народнього Комісаріату Освіти та театральних організацій.

ЧЕТВЕРТА СЕСІЯ ВУЦВК.

З 16. по 19. листопада 1926 р. відбувалася в Харкові четверта сесія ВУЦВК.

Откриваючи сесію т. Петровський в привітальній промові зазначив найголовніші справи державного господарства, над якими працює український уряд і які стоять на черзі.

Т. Чубарь зробив доповідь про загальний стан народнього господарства України і вказав на чергові завдання в 1926-27 році.

Господарство України планоно зростає і наближається до передвоєнного рівня, становлячи 91% його. Більшає питомо вага соціалістичної промисловости. В 1923—1924 р.р. у руках усеупільненого сектора народнього господарства (державного й кооперативного) було 25% продукції всього народнього господарства, в 1925—1926 — 38%, в 1926—27 буде 43%.

Перед державою стоїть напружена робота в справі поліпшення організації промисловости, заведення режиму, опадності і т. н. Широкі задачі полягають нашого господарства необхідно здійснити.

Доповідь про бюджет України на 1926—1927 рік виголосив тов. Полоз.

Між іншим, він зазначив, що рік-у-рік союзний уряд зменшує свій вплив на бюджет союзних республік, надаючи ім все більш бюджетні права. Коли бюджет складено бездефіцитно, то союзні органи його не розглядають, як що-ж його зведено з дефіцитом, союзний уряд взагалі або частаково переглядає бюджет. До бюджету України цього року включено 99% всіх надходжень з протих податків, тоді, як торік він був 90%, а раніше — 60%. Взагалі бюджет України тепер самостійний, він залежить переважно від власних ресурсів України.

Бюджет складено з дефіцитом понад 27 мільонів карбованців. Тов. Полоз впененний, що Союзний уряд покрив цей дефіцит, який випав в наслідок збільшення асигнувань на важку індустрію. Український уряд порушить перед Союзним справу про збільшення республіканських прибуткових жерел, щоб покрити основну частину дефіциту.

Нарком освіти т. Шумський зробив доповідь про переведення загального навчання на Україні, що почалося переводитись вже з минулого року. Тепер на Україні навчання дітей в початковій школі є обов'язковим.

Українському урядові, заявив т. Шумський, доводиться напружувати максимум зусиль, щоб підтягнути письменність, культурність людности України.

і заіквідувати масацькі царської політики, що веда до зменшення културности українського населення. Завдання цього року — одяпити школою дітей 8—9 років виконано лише на 60%, бо було прийнято до шкіль понад 250,000 "недоростків". Цього року відкрито 8,000 нових шкільних комплексів, замість намічених 5,000.

Нехватка коштів відбивається на якості діла, — на школяр витрачається що року 13 карбованців, а намічено за мінімальну норму 20 карб. Бракує шкільних приладів, устаткування.

Не дивлячись на всі труднощі, ми намітили собі плані закінчити переведення загального навчання і до 1930 року заіквідуємо неписьменність серед дітей шкільного віку.

Представники з місць в дебатах підкресливали необхідність переведення загального навчання в намічений термін. Між іншими, проф. Семковський вказав, що освіта є фундаментом нашої будови соціалістичної. Наша індустріалізація вимагає нових культурних кадрів.

Академик Кримський вказав, що треба, щоб широкі маси селян і робітників мали освіту. Старі вчені вимарують. Для зросту й зміцнення нашої науки, треба, щоб теперішню тонку плівку наукових сил зміцнилим все більш бюджетні права. Коли бюджет складено бездефіцитно, то союзні органи його не розглядають, як що-ж його зведено з дефіцитом, союзний уряд взагалі або частаково переглядає бюджет. До бюджету України цього року включено 99% всіх надходжень з протих податків, тоді, як торік він був 90%, а раніше — 60%. Взагалі бюджет України тепер самостійний, він залежить переважно від власних ресурсів України.

Бюджет складено з дефіцитом понад 27 мільонів карбованців. Тов. Полоз впененний, що Союзний уряд покрив цей дефіцит, який випав в наслідок збільшення асигнувань на важку індустрію. Український уряд порушить перед Союзним справу про збільшення республіканських прибуткових жерел, щоб покрити основну частину дефіциту.

ТЕЛЕГРАМА ВІД СТУДЕНТІВ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

Всеукраїнська конференція пролетарського студентства, що кінчила свою роботу 4. січня в Харкові, одержала від студентства Західної України зі Львова таку телеграму: "Фашистський переворот у Польщі не дає нам змоги бути разом з вами, але думками ми завжди з вами. Ми віримо, що скоро зникнуть кордони й настане всевітній Жовтень. Тоді ми зможемо разом з вами будувати соціалізм".

НОВІ АРЕШТИ В ЧЕРНІВЦЯХ.

В кінці грудня румунська сигуранца зробила новий наскок на приміщення української соц.-дем. партії в Чернівцях, зробила трус в секретаріаті та в помешканнях кількох членів партії й заарештувала багато людей. Усіх заарештованих передано до військового суду. Два дні сигуранца стерегла приміщення партії й заарештувала всіх, хто туди приходив.

ЗБАГАТИТЬ СВОЮ БІБЛІОТЕКУ НОВОЮ КНИЖКОЮ

на яку так довго всі чекали. Наші читачі і читачки дуже люблять читати спогляди з революції і громадянської війни на Україні не тільки тому, що вони цікаві, але й тому, що в них описані всі події правдиво. Великою популярністю тишається спогляди пролетарського письменника М. Ірчана. Майже нема вже такої хати, де не читали-б першого тому спогляди т. Ірчана "ТРАГЕДІЯ ПЕРШОГО ТРАВНЯ", а ось недавно окремою книжкою, вийшов другий том, що зветься

В БУРЯНАХ

В незвичайно гарній і зрозумілій для всіх формі, т. Ірчан описує в цій книжці великі революційні події на Україні в 1920 році. На Радянській Україні появилася досі на цю книжку чимало прихильних рецензій, де зазначено, що "В БУРЯНАХ" читається з великим зацікавленням не як спогляди, а як літературний твір.

Спішіть з замовленнями! Книжка видана на гарному папері і має 192 сторінки друку. Весь дохід з розпродажі цієї книжки призначений на будову Українського Робітничого Дому в Торонто, Онт.

ЦІНА КНИЖКИ ВЖЕ З ОПЛАТОЮ ПЕРЕСИЛКИ ТІЛЬКП 50 ЦЕНТІВ.

Секретарі всіх робітничих організацій, головню відділів ТУРФДім повинні замовляти більшу скількість цієї цінної книжки.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — — Winnipeg, Man.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЗА КИМ ПЛАНЕ РЕДАТОР "УКР. ГОЛОСУ".

Біг Фокс, Онт.
 Що симпатія панів редакторів православного "Укр. Голосу" стоїть виключно по стороні більших і менших панів і "добродіїв" капіталістів, а ніколи по стороні робітничої класи, про це робітники мали вже не раз нагоду переконаватися. За чий інтерес в них "болить серце", це найкраще виявилось відчас і після останніх виборів до міської ради в Вінніпегу, коли-то ці панки так сердечно засмакували на саму згадку комуністичного адреналіну, що міська рада повинна оподаткувати всі міліонні капіталістичні підприємства й скасувати плачання банкірам процентів від міських позичок і т. ін.

Як тоді, так і все й при кожній нагоді панове редактори "У. Г." плачуть по лояльщикам над долею "нещасного" капіталу або оплакують смерть старих і дряхлих грошевих магнатів, а для робітників, як в самому розквіті життя гинуть по копальнях, по залізничних дорогах, по фабриках і т. ін., а навіть для українських селян-комуністів, суджених на смерть польськими суддями наші "народовесні" редактори з "У. Г." не знаходять ні критичні симпатії, співчуття, ні навіть одного прихильного словечка в своїй репліці.

Для них героїми в "добродійній людськості" виявляються великі промислові "бізнесмени", що наживаються потом і кров'ю працюючої класи і виражаючи задоволення "велике культурне надбання" — міліонну спадщину для своїх нащадків для дальшого виживу й поневолення праці.

Ось я читаю й зараз "Укр. Голос" з 12 січня ц. р., в якому редактор розплакався за покійним Д. Д. МекАртуром, звисним в Канаді міліонером-контрактором, що помер в Вінніпегу 10 січня з 75 р. життя.

Виснажуючи всі його заслуги "У. Г." між іншим зазначає, що покійний робітник не побудував стільки залізничних доріг, скільки побудував пок. МекАртур. Він побудував: 250 миль залізничного шляху "Тренд Тронк Песифик", 500 миль дороги в різних місцях для канадської тихо-океанської залізничної, великий шмат дороги для Кенеді Нортерн між Порт-Тедом та Прейрі в Едмонтоні, шість миль Едмонтон-Довенген і Бритиш Колумбія і 900 миль самого "Альберта Грейт Вотервейс" шляху.

Все це дуже гарно, панове редактори "У. Г.", що ви так старанно виснажуєте в шиті всі заслуги пок. МекАртура. Безперечно, пок. МекАртур прибув дуже багато надійсному капіталізові і цих його заслуг, м'як робітників, не думаємо заперечувати або зменшувати.

Всі ми знаємо, що покійний був людиною, як і кожний з нас, що працював і борювався за краще життя і що вмираючи в 75 р. життя, він поплив своїм дітям міліонну спадщину і добру славу канадського горожанна.

Тільки редактори "У. Г.", виснажуючи його горожанські заслуги, забули додати те, що найважливіше для робітничої класи, а саме: **Чийми руками побудував пок. МекАртур усі ті довгі залізничні шляхи?** Адже ж ніхто не принищує навіть можливість, щоб пок. МекАртур побудував всі ті сотні й тисячі миль залізничних шляхів своїми руками. Певно річ, що одна людина не могла побудувати усіх цих шляхів; знає це навіть найменша дитина і самі навіть пані редактори "У. Г." знають, скільки позу й крові тисячів робітників позалозало на цих шляхах, заким пок. МекАртур всім їх "побудував".

А проте, всі капіталістичні газети, а з ним й наш "У. Г." пише, що ті шляхи "побудував МекАртур і його в цьому заслуга", а про ті тисячі робітників, що літими цілими будували ці залізничні дороги своїми мускулами й руками в видинах цілі ріки потіли, терпіли голод і холод і навіть життя своє лишили на цих шляхах, про це "У. Г." і словечком не згадає. Для нього не існують ті чорнобоби, м'як якими такі найбільш частину становили українські робітники з різних сторін України, які ще й сьогодні живуть і читають "У. Г.", дивуються, що всі ті довгі шляхи "побудував пок. МекАртур".

До цих задованих належу й я, автор цього допису, який так працював на 900-мильовому шляху Альберта-Грейт-Вотервейс і бачив, як то МекАртур будував ці залізничні шляхи багатьох соток робітників, м'як якими було найбільше Швеція і Україна з їх

Київщини таранасівського повіту. Одні із них був і я. На протязі 7 зимових місяців працювали ми по 14-15 годин день і виробили по 182 дні і за всі дні отримали по 28 дол. На мої очі трьох молодих (25-літніх робітників) Швеція загинули від морозу, багато стали каліками, нездібними до праці.

А після всього того ми мусили йти пізкою дві неділі серед тяжких морозів. Деякі робітники не одержали навіть і тих нужденних 28 дол. і за всю тяжку працю не заробили навіть на обід.

Так то будували залізничні шляхи в Канаді.
 Сьогодні-ж пише пан редактор "У. Г.", що Д. Д. МекАртур "побудував" стільки ж соток миль шляхів в Канаді. Забув-же "У. Г." ще написати, що зате він дожив 75 року життя й залишив міліонну спадщину, підчас коли тисячі робітників, що дійсно пі побудували своїми руками, як були, так і остали пролетарями без даху над головою й забезпеченого куска хліба на старість!

Що "У. Г." цього не дробачу, про це не дивуюсь більше, бо-ж він прикинув дивитися на робітничі маси через капіталістичні окуляри, як на працюючу худобу.

Але дивно мені, що є ще багато українських робітників і фермерів, що не розуміють, кому то пані редактори "У. Г." вислабуються і як вони дивляться на робітничу класу.

А. Костюк.

ПОЛЬСЬКЕ ПРЕДСТАВЛЕННЯ.

Іст Килдонан, Ман.

В суботу 22 січня відіграв аматорський кружок Польського Робітничого Товариства в Вінніпегу веселу комедію "Святка" в салі Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан. Справедливість каже признати, що представлення випало надсподівано добре і ніхто з присутніх не жалував, що купити не змігши. Бували місця, де присутні дуже сміялися. Кредит належить всім аматорам, але головні т. Радимського, який в ролі пані Пенжековей був знаменитим. Дехто доводив думати, чи ролю грає жінка чи мушкетер — так вадито т. Радимський вважав жінку.

Молодому драматургові належить погратулювати, що підготував добре і як-би ще товаришка, яка грає ролю Зоці, була сміливіша та голосніше говорила, всьо було-б першої класи. Було-б бажаним, щоб молоді Польське Товариство Робітничого відігало ще цю саму комедію в інших містах Польських робітників і показати їм, що може робити їхня робітничая організація.

Це представлення грає польський роб. драматург 26 січня в Трансконі. Робітник з Килдонан.

З ПОТІЗДКИ ТОРОНТСЬКОГО МИСТЕЦЬКОГО ГУРТКА.

Торонто, Онт.

Торонтський мандолінова оркестр відіграв недавно короткий потіздку концертамі до Ошани, Оттави й Монреалю. Потіздка ця тривала від 24 до 29 грудня 1926 р.

Перший концерт влаштовано було в Ошани, де мистецький гурток торонтської моголі дізнав широкого прихоттв'я від ошанського з'організованого робітничого, головню-ж українського робітничого при відвіді ТУРФДМ. Концерт відбувся в Укр. Роб. Домі при співучасті великого числа місцевого робітничого різних національностей і з дуже гарними моральними й матеріальними успіхами. За шире прихоттв'я й відправу з боку Ошанців торонтський мистецький гурток складає ще раз якнайширшу подяку.

З Ошани мандолінова оркестра відіграв до Монреалю, куди прибув раніше 25 грудня рано. Монреальські товариші похотіли пі на залізничній своїй організації, звідки після короткого привітання гурток розбився по квартирах, щоб до вечера відпочити й відсвяткувати після подорожі, бо вечере треба було давати концерт.

Цей концерт вияв дуже гарно під кожим зглядом, бо й публіка була одушевлена й з фінансового боку концерт був надсподівано успішний помімо того, що й "благородий" того самого дня давали свій "Величественний концерт", на якому провалялись, як петлюрська держава.

Другого дня вечером 26 грудня наш славний гурток повторив

свій концерт з не менш гарним успіхом, як і попереднього вечера.

Після цього концерту наш гурток мусив знову вибиратися в дальшу дорогу до Оттави. І знову працювало його монреальське організоване робітничее шире й сердечне, бажачи молодечими мистам найкращих успіхів в дальній поїзді до Оттави, куди прибув вони дня 27 грудня.

В Оттаві вваля неорганізованого робітничого саткував ще свій "кри-смес", але славний гурток українського робітничого приготував для гуртка шире прихоттв'я й пороби всі можливі заходи, щоб забезпечити гарний успіх концертів. І мимо того, що участь українського робітничого на перших концерті в Оренда Гол була слаба, бо тільки членство відділу ТУРФДМ і Р.З.Т. прибуло в цілості, все-ж такі успіхи були гарні; окрім славних українських робітників на салі було 50 проц. чужої публіки.

І тут довелось повторити концерт дня 28 грудня в салі відділу ТУРФДМ. При цій нагоді т. Каліноковий вваляо заснувати новий відділ Секції Молоді в Оттаві.

Як шире віднесося з'організоване робітничее шире трох місцевостей до справ У.Р.Д. в Торонто, про це хай посподіають його обманні жертви, яких спис подаємо доніше.

За всі жертви, як і за шире прихоттв'я молодого мистецького гуртка членів його складають шире товариську подяку.

Фінансові успіхи в користь У.Р.Д. в Торонто з усіх трьох місцевостей представляються, як саліду:

В Монреалі \$663.57.
 В Ошани зібрано 127.15
 В Оттаві 201.70

Разом \$992.42.
 Імена жертводавців в поодиноких місцевостях подаємо доніше.

Ошана, Онт.
 В Рихло \$10.00;
 по \$5.00:
 А. Іванюк, Гарасимчук, Микарюк;
 по \$2.00:
 А. Петришин, І. Козуб, С. Газелюк, Слободян, І. Крас, Дівидирістий, Т. Дзюбан, Гринів, Анюк, Т. Стрільчук, Полаза, С. Майхевич;

по \$1.00:
 В. Медвідь, Луків, З. Біленький, І. Польний, Медвідь, Романко, В. Вітвіцький, Табат, М. Козинак, Г. Гузар, Гах, Дренчик, Мшишин, Крас, І. Пешко, Р. Гіт, Ф. Жук, Г.т. Ф. Хмара, В. Гунька, Пуїмонський, М. Гарасимчук. Разом \$76.00. З продажі тикетів \$50.00; з вільної колекції \$1.15. Загалом сума приходу \$127.15.

Монреал, Кве.
 Ю. Варанія \$25.00;
 по \$10.00:
 Я. Карвацький, Л. Пюнтек, Г. Ганчук, І. Пиндус;
 по \$5.00:
 Кобернік, Н. Мишук, Н. Яворський, Н. Гріч, І. Бурковський, Н. Кривичка, родина Ботрин, Стефанюк, Шарко, Н. Болюк, Себітійнович, Прудивус, Я. Блазінський, С. Мазурка, Палій, Замри-ка; Л. Бойчук \$4.00;

по \$3.00:
 С. Палій, У. Рубчук, Стречин; по \$2.50:
 Цимбаліський, Комарницький;
 по \$2.00:
 Е. Опіханий, П. Ярмолай, І. Турин, А. Бочек, С. Голотюк, І. Ступарик, Наплав, Р. Біляк, Я. Гадул, М. Негрив, Т. Мордуц, Страхан, Мічелюк, Р. Гуцулак, А. Загородонець, Лу-квич, Вікторія Міхалюк, Т. Морзан, М. Бурий, Скрипкар, Загарйчук, М. Бойчук, Н. Савчук, А. Качмар, Г. Мидзевський, В. Зеленок, Мамчур, Климчук, Ф. Боднарчук, імя неясне;

по \$1.00:
 Кропача, Ніковський, Михайлов, А. Солотка, І. Мілес, С. Якубчак, І. Саванчик, Г. Кравчук, В. Майчук, Гар-халід, Д. Ярушевський, Л. Бойчук, Колдурицький, В. Вєсна, Яворська, Ма-зур, Свєрдов, Ордай, Михалюкський, Разом \$242.00; прихід з концертів \$421.57; чистий прихід \$663.57.

Оттава, Онт.
 М. Чопович 10.00;
 по \$5.00:
 Г. Скрипчинюк, Ф. Чопович, А. Жалоба, Е. Пашковська, І. Ляхович, П. Богач, Ніколаєв, Фурік; Р. Коханчук \$3.00.
 по \$2.00:
 Плошницька, П. Цюра, С. Калійчук, Д. Спірак, П. Ткачук, Е. Соколович, Шпак, П. Ткачук, Ф. Плесюк;
 по \$1.00:
 Д. Діаєвичук, А. Бистран, А. Кандюк, М. Костинюк, Еленюк, Бонян, Мусій, Футеранська, Морозюк, Скауці, Кен-дел, Якубовський, Войтко, В. Кости-нюк, Гессан, Тарнаський, Кміт, Д. Монюк. Разом \$89.00; з дрібної колекції \$24.90; разом \$113.90. З колекції 28 грудня \$15.55; з тикетів \$72.25. Чистий прихід \$201.70.

Всім жертводавцям з'окрема ще раз ширя подяка.

З товаришним привітом, Мамчур і Данилейчук.

ПРОЛТАРСЬКА КОЛЯДА.

Дромгелер, Алта.

"Пролетарська коляда" — це зовсім не те, що традиційна рідвяна коляда, яку справляють ще й сьогодні невідомі маси робітничого при півні або самогонів. Коли славний робітник сьогодні "колядує", то його "коляда" є виволоком класової свідомості й класової радості, якою ті-шиться кожний самодійний робітник за-для пробудження працюючих і наро-дження на Сході-справжньої волі для всіх працюючих і покращення.

Оттак-то "коляду" справляв наш відділ ТУРФДМ в Дромгелері і весь дохід з цієї коляди призначив на сплату догту, який тяжить ще на Укр. Роб. Домі в Дромгелер.

Колядники наші колядували теж в Роздейі і Вейн, де робітничее від-несло до них дуже щиро.

Салідувачі щирі й імена посподіають найкраще, як то наші славні робіт-ники розуміють "пролетарську коляду", а саме — хто й кільки жертвував на сплату догту У.Р.Д. в Дромгелер.

Салідувачі товариші жертвували "ко-ляду":
 по \$5.00:
 І. Крицук, Н. Маркія, Ю. Шпіляк;
 по \$3.00:
 О. Гайсид, Н. Поворозник;
 по \$2.00:
 Г. Чорний, М. Козарук, І. Андришук, Н. Хань, Д. Король, П. Скауці, С. Шкурган, П. Шкурган, І. Ендерсон, П. Нікшифорк, І. Паранчик, В. Андри-шук, Д. Гоян, А. Лежаський, П. Тур-чин, А. Паранчик, С. Нікшифорк, В. П. Нікшифорк, Н. Дєлєвський, В. Е-ремко, В. Павлак, І. Павлік, Т. Се-мака, П. Макал, Ф. Лєсиф, Н. Гор-дан, Е. Серєда, Ф. Жарський, Ф. За-біяк;

по \$1.00:
 Л. Фіка, Н. Миронюк, М. Бордінюк, А. Ролєн, А. Дубай, І. Тимофій, П. Рабган, Г. Тхір, М. Далєвський, Е. Виничук, І. Івасюк, М. Беркоша, К. Семюток, П. Іванчук, М. Юхим, Ф. Южа, М. Стефанішин, П. Коло-миєць, П. Пожарник, А. Зінкевич, М. Дзур, Ф. Зеліньський, М. Гоян, Д. Формос, О. Гиналий, В. Нікшифорк, К. Капанюк, Ю. Гнатішин, С. Когут, І. Стефанюк, І. Юрійчук, А. Пентєла, І. Булга, Ю. Ганюк, В. Драганюк, Т. Мирягад, М. Дєл, Вітонюк, Г. Вин-ичук, І. Мєдєй, Г. Свєрєда, В. Гнат-ковський; П. Кайчак 65 м.;
 по 50 центів:
 І. Голодирга, М. Гриник, М. Горо-бєць.

Жертводавці з Роздей, Алта.
 по \$5.00:
 Д. Пентєлюк, Н. Шатульський; О. Мартин \$2.70;
 по \$2.00:
 В. Гадуян, Г. Назаров, О. Смолен, М. Костєвич, І. Твердохліб, М. На-дольський, С. Болєховський, С. По-нюк; Н. Лєсенко \$1.50; О. Філекович \$1.25;

по \$1.00:
 Г. Пучко, Ф. Паранчик, Н. Кляс, А. Драпака, Яків Назаров, Г. Орйчук, А. Сакорівський, Г. Томас, Ф. А. Студ, П. Музір, М. Присєжнюк, В. Шапка, С. Лєсєгор, С. Каштура, Ф. Горбусь, І. Тимошук, Г. Мазішин, В. Керєвич, І. Кирєтук, Ф. Бєзпалко, М. Боднарчук;
 по 50 центів:
 Ф. Томас, В. Турковський; І. Антон 25 ц.; С. Амбасковський 20 ц.; Н. Га-рюк 15 ц.

Жертводавці в Вейн, Алта.
 по 5.00:
 І. Курік, Н. Топольницький;
 по \$3.00:
 С. Вакарюк, О. Гєвок;
 по \$2.00:
 Д. Маковйчук, І. Сенюк, В. Дєр-ж, Ф. Крица, Г. Дєрик, А. Грішак, Ю. Гарасим, Т. Довганюк, А. Боров-ський;

по \$1.00:
 Д. Дудак, П. Гаричук, М. Стрєй, О. Цимбичук, І. Гобаль, В. Польовий, І. Вєчер, Ю. Попович, І. Валюшка, Д. Давилюк, В. Дємчук, С. Фєнка, С. Бурка, Н. Дємчук, Т. Мазуренко, Вас. Оробець, А. Фєдек, Р. Бурєк, А. Ти-мон, П. Рязунок, О. Черняк, О. Костє-нюк; по 75 ц.: Г. Кішич, С. Фєнко;
 по 50 центів:
 П. Трохан, А. Чернякський, А. Лох, Л. Ма-кий, Онішук, Харик, Н. Вєлич-ка, С. Кіндрат, Ю. Гадюк, Г. Жмїнних, Д. Кифорук;
 по 25 центів:
 В. Гусєк, П. Грегоранчук, Н. Рашка. На закінчення відділ ТУРФДМ в Дромгелері складає шире подяку всім жертводавцям, а з'окрема т. Гавду-лю за те, що водив колядників в Роздейі туди, де мешкають Українці, а т. Присєжнюку за те, що колядників возив з Роздейі до Вейн; таксамо тов. і товариші Гєвок за те, що дали колядникам вечерю.

Ю. Касин, секр. коляди.

СПРОСТУВАННЯ.

Савт Поркюпайн, Онт.

Дорога Редакціє!
 В ч. 7. "Укр. Роб. Вістей" з дня 15 січня ц. р. у річній звіті Р.З.Т. в Савт Поркюпайн надруковано мильню, що при заснованню нашого відділу Р.З.Т. виспалося було 26 членів, а має бути 12 членів.

І. Костиник.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідається всіх членів старшого під-відділу Секції Молоді в Вінніпегу, що в неділю, 30-го січня в годині 10.30 перед полуднем відбудуться збори, на котрих будуть обговорюватися організаційні справи. Всі члени й членкині повинні обовязково бути присутніми на цих зборах. Нових членів радо вітаємо.

Оттак-то "коляду" справляв наш відділ ТУРФДМ в Дромгелері і весь дохід з цієї коляди призначив на сплату догту, який тяжить ще на Укр. Роб. Домі в Дромгелер.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідається всіх членів старшого під-відділу Секції Молоді в Вінніпегу, що в неділю, 30-го січня в годині 10.30 перед полуднем відбудуться збори, на котрих будуть обговорюватися організаційні справи. Всі члени й членкині повинні обовязково бути присутніми на цих зборах. Нових членів радо вітаємо.

Оттак-то "коляду" справляв наш відділ ТУРФДМ в Дромгелері і весь дохід з цієї коляди призначив на сплату догту, який тяжить ще на Укр. Роб. Домі в Дромгелер.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дромгелер, Алта.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідається всіх членів старшого під-відділу Секції Молоді в Вінніпегу, що в неділю, 30-го січня в годині 10.30 перед полуднем відбудуться збори, на котрих будуть обговорюватися організаційні справи. Всі члени й членкині повинні обовязково бути присутніми на цих зборах. Нових членів радо вітаємо.

Оттак-то "коляду" справляв наш відділ ТУРФДМ в Дромгелері і весь дохід з цієї коляди призначив на сплату догту, який тяжить ще на Укр. Роб. Домі в Дромгелер.

А НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ!

В останні тяжкі салідувачі товариші і товаришки придба-ли для нашої газети нових переплатників:

М. Чабан в Порт Едмонтоні, Алта. придбав одного ціорічного переплатника.
 В. Літєвський в Едмонтоні, Алта. придбав чотирох ціорічних переплатників.
 Т. Козьмєвич в Едмонтоні, Алта. придбав трох ціорічних переплатників.
 М. Янєвич в Едмонтоні, Алта. придбав одного ціорічного переплатника.

Василь Дєрий в Торолд, Онт. придбав чотирох ціорічних переплатників.
 Ю. Кушнір в Торолд, Онт. придбав двох ціорічних переплатників.
 А. Марчин в Торолд, Онт. придбав двох ціорічних переплатників.

М. Мєльнич в Торолд, Онт. придбав одного ціорічного переплатника.
 Ю. Терєшин в Торолд, Онт. придбав одного ціорічного переплатника.
 Д. М. Слободян і В. Головач в Содоברי, Онт. придбали двайцять всім ціорічних переплатників.

Іван Бєзєркович в Копєр Кліф, Онт. придбав двох ціорічних переплатників.
 Лєона Шєвчук в Порт Артур, Онт. придбав одного ціорічного переплатника.
 Іосиф Пєтєльєв в Порт Артур, Онт. придбав двох ціорічних переплатників.
 Г. Ніколайчук в Порт Артур, Онт. придбав двох ціорічних переплатників.

В. Гаричюк в Порт Артур, Онт. придбав одного ціорічного переплатника.
 В. Мачушак в Порт Артур, Онт. придбав трох ціорічних переплатників.
 Іван Мосєндян в Порт Артур, Онт. придбав одного ціорічного переплатника.

Нікола Нієфєрчук в Порт Артур, Онт. придбав двох ціорічних переплатників.
 Фєдєко Зубчик в Порт Артур, Онт. придбав чотирох ціорічних переплатників.
 Паранька Тєрєпєлєвич в Бєрєлєй, Алта. придбала двох ціорічних переплатників.
 Нікола Сокалюк в Бєрєлєй, Алта. придбав двох ціорічних переплатників.

Олєкса Квєсний в Едмонтоні, Алта. придбав одного ціорічного переплатника.
 Лєкєрия Нєвчук в Бєрєлєй, Алта. придбала одного ціорічного переплатника.
 Павло Зєбол в Торонто, Онт. придбав двох ціорічних переплатників.

Степан Фурєлєв в Сідні, Н. С. придбав трох ціорічних переплатників.

О. Прутуляк в Кємєк, Саск. придбав одного ціорічного переплатника.
 Ф. Конопальський в Бїффєт, Саск. придбав одного ціорічного переплатника.
 Н. Адам в Кєлгарі, Алта. придбав одного ціорічного переплатника.

Ю. Рудак в Вєйн, Алта. придбав одного ціорічного переплатника.
 Відділ ТУРФДМ в Лондон, Онт. придбав шістьох ціорічних і одного шпірочного переплатників.
 Д. Фєдєк в Крил, Онт. придбав одного ціорічного переплатника.

Василь Кузич в Гарті Піт, Онт. придбав одного ціорічного переплатника.
 Василь Ткач в Єгє, Б. К. придбав одного ціорічного переплатника.
 І. Н. Трухан в Торонто, Онт. придбав одного ціорічного переплатника.

Дєкє товариші збирають стару переплату (відновлення), за що також шире їм дякуємо, але в газеті подаємо тільки імена тих товаришів, що придбаили нових переплатників.
 Ваша газета, Товариші, шире Вам дякує за Ваш труд і надієсь, що Ви й надалі продовжуватимете почате діло.
 Хто салідуєть?

П. Макал, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідається всіх членів старшого під-відділу Секції Молоді в Вінніпегу, що в неділю, 30-го січня в годині 10.30 перед полуднем відбудуться збори, на котрих будуть обговорюватися організаційні справи. Всі члени й членкині повинні обовязково бути присутніми на цих зборах. Нових членів радо вітаємо.

Оттак-то "коляду" справляв наш відділ ТУРФДМ в Дромгелері і весь дохід з цієї коляди призначив на сплату догту, який тяжить ще на Укр. Роб. Домі в Дромгелер.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дромгелер, Алта